

Hedviková, Jana – Sbor Církve československé husitské v Nesvačilech

Oponentský posudek

Z diplomové práce Jany Hedvikové jsem na rozpacích. Její téma bylo jako dělané pro orálně-historickou metodu, kterou se rozhodla použít při výzkumu: mikrosonda do života sboru Československé církve husitské v Nesvačilech. Bylo ale dosaženo cílů práce? Jsem na velkých pochybách.

Zásadní výtky:

1. formální: nechci počítat stránky, ale nejsem si jistý, zda diplomová práce vůbec splňuje kritéria rozsahu. Pokud ano, tak i v tom případě lze říci, že práce je až příliš prodlužovaná, natahovaná, rozvláčná – tak trochu odnikud nikam.
2. neexistuje relevantní metodologicko-teoretický rámec práce: autorka je insiderem, je součástí zkoumané komunity, autorka současně dělala rozhovory s vlastními příbuznými (celkem byly nahrány rozhovory se čtyřmi narátory), o tom všem ale nalezneme jen pár vět (snad i doslova pár vět v kapitole o cca dvou stranách). Kapitola nazvaná „Metodologie“ není metodologií v pravém slova smyslu, jen převyprávěním bez jakékoli teorie. Jak je ale práce natahována, kde to jen jde, tak se třeba v této kapitole hned dvakrát na jedné stránce dočteme, že „hlavní výzkumnou metodou je orální historie“...
3. Minimum relevantní literatury: při nahlédnutí do poznámkového aparátu čtenář zjistí, že diplomová práce na mnoha stranách obsahuje pouze odkazy na jednu jedinou knihu – Pamětní knihu Jana Kouby... Do jaké míry je diplomová práce převyprávěním této jedné knihy a do jaké míry je standardní autorskou výpovědí diplomanta, zůstává otázkou.
4. Slabá kontextuální kapitola: když už autorka chtěla poodhalit kontext (legislativu v průběhu desetiletí, která se vztahovala k církvi a obecně politiku Československa k církvi atd.), a proč ne, tak kapitola, v které o tom píše, je velmi slabá. Existuje mnohem více literatury, než na kterou se diplomantka odkazuje.
5. Závěr práce je zcela v duchu celého textu – je popisný, nic zajímavého vlastně nepřináší, nepřekvapí.

Závěrem lze říci, že autorka přichází k obhajobě s diplomovou prací, která je z mnoha důvodů – zejména těch vyjmenovaných – na hraně přijatelnosti – pokud ji vůbec komise má

přijmout, musí autorka předvést extrémně skvělou obhajobu. I tak mám ale velké pochybnosti.

V Praze dne 8. září 2014

.....

PhDr. Přemysl Houda, PhD.